

de tilsvarende Tal for 1906—07 63,559,000 Kr. og for 1912—13 70,519,000 Kr. Selyfølgelig er der en større Forøgelse af de direkte Skatter end af de indirekte, hvilket ogsaa har været tilsigtet, men der er ingenlunde det skrigende Misforhold, som det ærede Medlem vilde gøre gældende.

Det ærede Medlem talte om det uheldige i, at man nu skulde kompensere Toldnedsættelsen, som ingen havde mærket noget til, med en Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten, som naar helt ned til de mindste Indtægter. Men selv om man holder sig til Toldreformen af 1908, er der ikke mere Grund til at sige, at det er Formue- og Indkomstskatten, som skal kompensere Nedsættelsen, end til at sige, at Nedsættelsen skal nu kompenseres ved andre Forbrugsafgifter; det kunde man lige saa vel have Ret til at sige. En Del Kompensation tages der aabenbart ved den forøgede Afgift paa Brændevin, Øl og Cigaretter, men den væsentlige Betragtning i denne Henseende er, at i det Deficit, som det er Hensigten at dække med disse Skattelove, spiller Tabet ved Skattereformen af 1908, rigtigt udregnet, jo kun en ganske underordnet Rolle i Sammenligning med de forskellige andre Faktorer, der have samvirket til Fremkaldelse af dette Deficit. Lige overfor dette Tab, som er 4—4½ Mill. Kr., staar der følgende: De ekstraordinære Udgifter til Samfærdselens Fremme, som tidligere vare opførte paa Finanslovens § 27, og som alene fra 1907—08 til 1910—11 ere stegne med ca. 5 Millioner, Lønningslovene af 1908 med deres senere Konsekvenser, med Lønstigning paa Finansloven etc. og senere Lønningslove, hvilket i alt bliver ca. 9 Millioner om Aaret. Endelig de sociale Udgifter i snævrere og videre Forstand, som jeg nøjere har opgjort dem i Folkeetinget, og med Hensyn til hvilke Opgørelsesmaaden fremgaar af Bilaget til Folkeetingets Betænkning om Formue- og Indkomstskatten. Naar vi sammenligne Gennemsnittet af 5 Aars Perioden 1904—09 med Regnskabet for 1910—11, vil det ses, at disse Grupper af sociale Udgifter ere stegne med ca. 7¾ Millioner.

Naar man taler om de store Under-skud, vi have bevæget os i de senere Aar, raaber man paa den ene Side paa Militærlovene som Aarsag dertil, og jeg synes, at man fra den anden Side er lovlig tilbøjelig til at raabe paa Skattereformen af 1908. Ingen af Delene rammer det rette. Den aarlige Udgift til Militærlovene blev dækket ved en Forøgelse af

Formue- og Indkomstskatten, den saakaldte Forsvarsskat af 1909, og Tabet ved Skattereformen af 1908 spiller, som jeg sagde før, en ganske underordnet Rolle, sammenlignet med Hovedgrundene til det indtraadte Deficit. Hovedgrundene ligge paa de tre Omraader, jeg har nævnt; for de herhen hørende Love have alle Partier lige fra Socialdemokraterne og de Radikale til Højre stemt, deraf følger et Medansvar for Statens Financers nuværende Tilstand, som ingen kan skyde fra sig, hvorfor alle maa bidrage til at søge Forholdene ændrede, saaledes at normale Tilstande genoprettes.

Det ærede Medlem sagde i Sammenhæng med disse Udtalelser, at Toldindtægterne syntes at have lidt kronisk Skade ved Toldreformen af 1908. Det ærede Medlem var ikke heldig med sit Forsøg paa at bevise dette, thi han tog udelukkende de egentlige Toldindtægter, men det kan han ikke gøre, han maa tage disse Indtægter sammen med Sukkerafgiften. Sukkerafgiftens og Sukkertoldens Fastsættelse vare to Ting, som i 1908 gik nøje sammen og havde en nøje organisk Sammenhæng. Det er ganske klart, at det afhænger af Svingninger i Forbruget, Handelen og Produktionen, hvor meget Sukker der kommer fra Indlandet, og hvor meget fra Udlandet. Det rette Billede maa derfor faas ved at sammenholde disse to Afgifter. Tage vi de 11 Maanedes af indeværende Finansaar, for hvilke vi have Opgivelser, altsaa fra 1. April til 29. Februar, viser det sig, naar man sammenlægger Udbyttet af Toldindtægterne og Sukkerafgifterne, at de for det foregaaende Finansaar have givet 34,837,000 Kr. og for indeværende 35,935,000 Kr., der er med andre Ord en Fremgang af ca. 1,100,000 Kr. Det berettiger ikke til at sige, at disse Indtægter have lidt kronisk Skade, hvilket vel skal betyde, at der ikke længere skulde være nogen Stigning i dem.

Det ærede Medlem udtalte saa, at den direkte Beskatning er ingen Steder saa høj som her. Den er nu højere i England. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at de engelske Forhold ere vanskelige at bedømme for de sidste Aar paa Grund af de særlige Forhold, der ere fremkomne ved Overhusets Forkastelse af Finansloven. Forholdene ere jo ikke endnu naaede tilbage til det fuldkommen normale Leje, men det kan anses for givet, at de engelske direkte Skatter udgøre en større Procent af den samlede Skatteindtægt, end de danske direkte Skatter, selv efter